

כתר אור עליון

עורך העלון: גדב אלחדיף

לעילוי נשמת
אודית בת טובה ע"ה
מרים בת אסתר ע"ה
שמחה בת אסתר ע"ה

שבת חול המועד
זכור

סימן דסג - ברכת ההדלקה

ילקוט יוסף

מורה מרחק ראשון לציון
הרב יצחק יוסף שליט"א

פרשת השבוע

מורה ראשון לציון
הרב זמיר כהן שליט"א

לת. אשה שבירכה על ההדלקה, וקודם שהדליקה את הנר שוחחה בדברים בטלים, שאינם מעניין ההדלקה כלל, צריכה לחזור ולברך לפני שמדליקה את הנרות. אבל אם דיברה אחר הברכה מענייני ההדלקה, כגון שנכבה הגפרור קודם שהאש אחזה בפתילה, וביקשה שיביאו לה גפרור אחר, וכדומה, בדיעבד אינה חוזרת לברך על ההדלקה. [ילקוט"י שבת כרך א עמוד קסד]

בארה של מרים

כבוד הורים בהלכה ובאגדה

כבוד שאר הקרובים

כבוד אשת האב ובעל האם

אבא שנשא אשה שניה, חייב הבן לכבדה מן התורה, שזהו כבודו של אביו. וכן, אשה שהתגרשה או התאלמנה ונשאת לבעל אחר, חייב בנה לכבדה מן התורה, שזהו כבודו של אמו. ומכל מקום אין הבן חייב לכבדם כאביו ואמו ממש ולעמוד לפניהם מיד כשרואה אותם, אלא כאשר יגיעו לארבע אמותיו [כ-2 מטר], יעמוד. (ב תנז)

עליה לתורה - כשבעל האם עולה לספר תורה, יעמוד הבן לכבודו. (ה"ע קסג)

בחיי אביו ואמו - החיוב לכבד את אשת אביו, הוא דוקא בחיי אביו, וכן החיוב לכבד את בעל אמו הוא דוקא בחיי אמו, אבל לאחר מיתת האב או האם, אינו חייב לכבדם מן הדין, אך נכון והגון לכבדם. (ב תנז. ה"ע קס)

לע"י מרים בת אסתר ע"ה

מתוך סדרת הספרים בהלכה ובאגדה מאת הרב דוד שלום נקי שליט"א

בזהר הקדוש (ויקרא דף קג ע"ב) מובא: "בשעה שהאדם יושב בצילא דמהמנותא (היא הסוכה), השכינה פורסת כנפיה מלמעלה, ואברהם וחמישה צדיקים ודוד המלך שמים מדורם עמו. וצריך האדם לשמוח בכל יום ויום בפנים מאירות באורחים האלה ששורים עמו". ויש להבין, מדוע האושפיזין באים אלינו דווקא בחג הסוכות ולא בחג אחר משלושת הרגלים. בביאור טעמה של מצוות הסוכה נאמר בתורה: "לְמַעַן יֵדְעוּ דִּרְתֵּיכֶם כִּי בְּסֻכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם" (ויקרא כג, מב-מג). והתלמוד במסכת סוכה (יא ע"ב) מביא: "ענני כבוד הו', דברי רבי אליעזר. רבי עקיבא אומר, סוכות ממש עשו להם". עד כאן. ולפי ש"אלו ואלו דברי אלוקים חיים", שתי הדעות אמת. בנו לעצמם סוכות ממש למגורים, וגם היה אור ענני כבוד המקיף את מחנה ישראל נכנס בחומר הסוכה כנשמה בגוף, וכך היו מוגנים בסוכותיהם מכל מזיק גשמי או רוחני. וזה ביאור הכתוב: "כִּי בְּסֻכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", ולא "כי בסוכות 'ישבו' בני ישראל", לפי שאמנם הם באו וישבו בסוכה החומרית, אבל אני הושבתי אותם בסוכה הנוספת הרוחנית שבאור ענני הכבוד, אשר נפחתי בחומר הסוכה. ונרמז הדבר בכתוב: "כִּי בְּסֻכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי", בלשון רבים, לרמז שכל אחד מישראל ישב בשתי סוכות, גשמית ורוחנית. ומבטיח לנו ה' יתברך באומרו: "בְּסֻכּוֹת תֵּשְׁבוּ שְׁבַעַת יָמִים וכו', כִּי בְּסֻכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", שכשם שבסוכות המדבר שישבו בהם בני ישראל זכו לענני כבוד שהפיהו אור עליון בחומר הסוכה, כן יהיה בכל שנה ושנה בחג הסוכות; כאשר נבנה סוכה חומרית, יופח בתוכה אור עליון, ויהיה היושב בתוכה מסוכך תחת כנפי השכינה. כעת מובן המשך הכתוב: "לְמַעַן יֵדְעוּ דִּרְתֵּיכֶם כִּי בְּסֻכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי וכו', ולא נאמר למען "יזכרו" דורותיכם, כפי שכתובה לשון זכירה בשאר המצוות. מכיון ש"דעת" - משמעותה חיבור, ככתוב "והאדם ידע" וכו'. וגילה הכתוב, כי היושב בסוכה - מתחבר לאותה הארה רוחנית גבוהה שהיתה בסוכות המדבר, על ידי ענני כבוד. וזהו סוד האמור בגמרא סוכה (ט ע"א), ששם ה' חל על הסוכה: "דבי יהודה בן בתירה אומר: כשם שחל שם שמים על החגיגה, כך חל שם שמים על הסוכה, שנאמר חג הסוכות שבעת ימים לה', מה חג לה' - אף סוכה לה'". וזהו הטעם שסוכה נזויה אסורים כל שבעה, לפי שהוקדשו ממש על ידי אותה הארה רוחנית הקיימת בהם בימי החג. ומעתה יובן היטב מדוע דווקא בסוכות מגיעים אלינו האושפיזין. משל לבן מלך המשתוקק לבקר במעמקי האוקיינוס ולראות את המתרחש שם, אך הוא זקוק לאוויר החיוני לו לנשימה ואיננו יכול להגיע למקום חסר חמצן. והנה נודע לו כי אביו המלך, אוהבו, בנה צוללת מפוארת, עתירת חמצן וכל טוב. נכנס הנסיך לצוללת זו, והגיע בשמחה לבקר במעמקי האוקיינוס. אף בענייננו, אין שבעת הרועים יכולים לבקר את צאצאיהם בעולם החומרי המלא בהבלי עולם, מכיוון שנשמתם הגבוהה זקוקה לאוויר ולאווירה של גן עדן העליון. אולם בחג הסוכות יורדת כמין אלומת אור משמים, ומפיחה רוח חיים בעצי הסוכה במשך כל שבעת ימי החג. ומעתה, כאשר יש משכן רוחני בעולם הזה שהוא מעין גן עדן העליון, יורדים שבעת הרועים דרך אותה אלומת אור ומתארחים בסוכתנו. וזהו עומק סוד מאמרי רבותינו ז"ל במקומות רבים במילות שבח רבים ובלתי שגוריים אודות מעלת הסוכה. והדברים נפלאים למתבונן, אשר בראותו זאת משתוקק וכוסף לשהות בסוכה כמה שיותר, בימים נשגבים אלה. שבת שלום.

לרפואת: גיא בן שולה, מו"ר הרב דוד שלום [בצרי] ויקטוריה, הרבנית צביה חנה בת הרבנית אביגיל, יוסף עזריאל בן חיה מיכל, ניני בן אהובה, ידידיה בן אביטל, זכריה בן אפרים, אברהם אלברט בן בלינה, משה בן בלינה, יצחק חיים בן אידה, הדסה בת דקלה, יוסף בן יונה, חיים דניאל בן הוריה, אילה בת אביגיל, אטיה בת פרחיה, איתן דוד בן טובה, יהונתן רחמים בן מיכל **ולהבדיל לע"י:** מרים בת אסתר, שמחה בת אסתר, ריטה רבקה בת שרה. אשר מסעוד בן עזיזה. הרב אורי זוהר בן גולדה זצוק"ל שם טוב ציון בן אסתר. אסתר יוכבד בת ריזל ברכה, גבריאל בן פלורה. לימור שרה בת דידי. עמוס בן פורטונה. ר' שלמה העליון בן דליה. מרגלית בת שרה. הראל בן תמר הי"ד, שאול ציון בן אסתר. הרב בנימין דב בן סימיה רחל מרגלית בת שרה. להצלחת עם ישראל ברוחניות וגשמיות ולגאולה השלמה ברחמים במהרה אמן

אליבא ההילכתא

הרה"צ בנימין חוה"ה שליט"א

שאלה:

האם שמיני עצרת חג בפני עצמו אם גם לגבי חיוב נתינת מתנה לאשה?

תשובה:

אינו חג בפני עצמו לגבי קניית מתנה לאישה, ולכן אין חובה לקנות מתנה לאשה לכבוד שמחת תורה.

ביאורים: בתחילה חשבתי להביא ראייה שאין חיוב מהגמ' במסכת סוכה דף מח. שאומרת שמיני רגל בפני עצמו לענין פז"ר קש"ב פייס בפני עצמו, זמן בפני עצמו, רגל בפני עצמו, קרבן בפני עצמו, שירה בפני עצמו, ברכה בפני עצמו.

ומזה שהוא רגל רק לעניינים אלו ולא לעניין המתנה אז אין חיוב, ויש לדחות שזה משום שמחת יום טוב וברור שיש שמחת יום טוב בשמיני עצרת וכל האמור רק לענין דיני הרגל אבל לא לענין שמחת יום טוב.

והנה לגבי ראש השנה הבאנו בכי בא מועד יום טוב עמ' קמט' שדעת הגרע"י בדעת הרמב"ם הלכות יו"ט פ"ו ה"ז שחייב גם בראש השנה והבאנו חולקים על זה, ולמעשה יש להקפיד בזה. והנה לשון הרמב"ם שם שבעת ימי הפסח ושמונת ימי החג עם שאר ימים טובים כולם אסורים בהספד ותענית, וחייב אדם להיות בהן שמח וטוב לב הוא ובניו ואשתו ובני ביתו וכל הנלוים עליו שנאמר ושמחת בחגך וגו', אף על פי שהשמחה האמורה כאן היא קרבן שלמים כמו שאנו מבארים בהלכות חגיגה יש בכלל אותה שמחה לשמוח הוא ובניו ובני ביתו כל אחד ואחד כראוי לו. ולגבי שמיני עצרת שמחת תורה נלע"ד שאין חיוב בנתינת מתנה לאשה וראיה שהרמב"ם נקט על שמונת ימי החג וכלל אותם כאחד וברור שאין צריך ליתן בכל ימי חג הסוכות בכל יום מתנה ודו"ק.

מאת
הרב אהרן חזני שליט"א
מחבר סדרת הספרים "אחת שאלות"

מאגרו של מו"ר הנאון
הרב יצחק זילברשטיין שליט"א

האות האחרונה בספר התורה

שעבר הגהה ובידקת מחשב, קים ספוי למצא בו טעויות. וכונת הכרזת הגבאי היתה, שעל ספר התורה כעת ישנה "חזקת כשרות", ובספר כזה נמכרת כתיבת האות האחרונה. כך שלא חלה טענות בקנייתו של ינון, כי המקרה היתה על כתיבת האות האחרונה של ספר ה"מחזק" בכשרות. ואלו היה ינון רוצה לשלם רק על דעת שלא תמצאנה כלל טעויות בספר, היה עליו להתנות בפרוש את קנייתו בכך. ונראה עוד, שינון אכן זכה ב"סגל"ת" כתיבת האות האחרונה, כי בשעת כתיבתו אכן היה הספר "מחזק" לספר שהסרה בו רק האות הזו בלבד. יאירו לנו בזה דברי ה'נמוקי יוסף' (מנחות, הל' ס"ת, הובא בב"י יו"ד סי' ע"ר), בבואו לבאר מדוע המאיה אות אחת בספר תורה כאלו כתב את כלו: "משום שיש למדת הרחמים ללמד עליו זכות ולומר, כמו שתקן זה, כך אם היה מוצא בו עוד טעויות רבות היה מתקן אותו". כלומר: אם טרח אדם להשתדל לתקן אות אחת כדי שיהיה הספר מתקן וכשר, מידת הרחמים מלמדת עליו זכות שאם היה מוצא טעויות נוספות, בודאי היה טורח לתקן. ולענינו נאמר: מסתבר שגם על הזוהר דין בכתיבת האות האחרונה, מידת הרחמים מלמדת זכות, כי הראה בעצמו שמצות כתיבת ספר תורה לה חביבה בעיניו, עד שהוא מוכן להזיל מכיסו סכום לה רב לצדקה, כדי לזכות להשלים את ספר התורה, ודאי שגם אם תמצא אות חסרה נוספת היה משלים אותה, ולכן מידת הרחמים מלמדת עליו זכות ומחשיבה אותו ככותב ספר התורה כלו!

לסכום: ינון חייב לשלם לבית הכנסת את הסכום עליו התחייב עבור כתיבת האות האחרונה בספר תורה, ויש לו שכן כאלו כתב את הס"ת כלו.

בבית כנסת מסים ערכו ברב פאר והדר "הכנסת ספר תורה". לפני שהחלו בתהלוכה, החלט למכר את כתיבת האות האחרונה בספר התורה לטובת קפ"ת בית הכנסת.

גבאי בית הכנסת עמד ודרש בפני הקהל הרב אודות חשיבותה של כתיבת האות האחרונה: "דעו לכם רבותי, שמדבר במצוה עצומה, כי האות האחרונה היא זו שמכשירה את ספר התורה, והוא הופך על ידה לספר תורה משלם וכשר! ואומר רב שישת במסכת מנחות (ל): הגיה אדם בספר תורה אפלו אות אחת - מעלה עליו הכתוב כאלו כתב את כלו! הרי לנו שהזוהר בכתיבת האות האחרונה, יחשב ככותב ספר התורה כלו".

לאחר מכירה ומשכנת זכה מתפלל בשם ינון בקניית המצוה, בסכום של 10,000 שקלים. ינון נגש אל הספר כשכלו זורח מאשר, וכתב מתוך התרגשות רבה את האות האחרונה בספר התורה.

והנה, ביום שבת קדש קראו לראשונה בספר התורה החדש, ולתדהמת כל המתפללים, כבר בתחלת הקריאה גלה הבעל קורא ש... הספר פסול! הוא מצא שבמקום ג'ו"ן סופית, כתב הסופר את האות י'...

מיד בצאת השבת האריך הסופר את ה'-, והפכה ל-ו', ויכך תקן והכשיר ספר התורה.

ינון (שעדין לא הספיק לשלם את 10,000 השקלים), בא כעת ושואל: "הרי התברר שספר התורה לא היה כשר בשעת חגיגת הכנסתו לבית הכנסת, כך שהאות שכתבתי לא היתה כלל האות שמגלימה את ספר התורה, ואם כן, שמא איני חייב לשלם את אשר התחייבתי?"

תשובה

ברור לכלם שבספר תורה יתכנו טעויות, וגם לאחר

מנסה לעצור מונית, משיע
איש זר נעמד לפניו וזעם
מנסה לעצור מונית,
מתקדם ועוצף אותו,
עוצף אותו, עוצף אותו,
משיע הביתה....

לא נכנס לזיכוכ על ירי
בבעלי חיים, כי אני לא צד

העולם מתחלק לשניים.
אנשים שטופים קופסאות
סלטים. אנשים שמתחילים
לסלוף, מתעצבנים
ומעופים לבח.

בואו והצטרפו אלינו למסע מרתק של 40 יום
לימוד הלכה יומית - רק 5 דקות בנושא הנצחיות

מפי הרבנית רות שמש

03-6171121

אד"ב להקיש לעברית 1- להלכה 2-

בואו ותתחברו לקו הישועות
(הרכות צניעות וסיפור ישועות)
3 דקות ביום מצילות חיים
ותראי ישועות בכל החומים
מספר הקו

073-383-4050

2448 ואי 5

גם כשאין תשובות,
יש ביטחון.

לא כי הכול ברור,
אלא כי ה' מנחם.
האמונה היא עוגן

בין האמונה

צבעים אמיתיים

אסף בן מרים, ב בת מרים .

העלון מוקדש לרפואת: יוסף בן יונה, אברהם אלברט בן בלינה ,
לרפואת כל חולי עם ישראל וגאולה שלמה בחדס וברחמים, לע"נ מרים בת אסתר, שמחה בת אסתר. להוספת שמות לעלון חייגו 050-5218899